

Digitaliseret af / Digitised by

DET KONGELIGE BIBLIOTEK
THE ROYAL LIBRARY

København / Copenhagen

Titel: Forslag til en skattereform

Ophav:

Ressourcetype:

Ressourcetype:

Oprindelsesdato: [1985]

Emne: Partiprogram, partiprogrammer, program

Opstilling: DA-småtryk. Politik 4

Relateret:

Relateret:

Copyright: Billedet er muligvis beskyttet af loven om ophavsret

dkp 1985

DKP
25.JUL.1985
DKP

DKP

Forslag til en skattereform

Indhold

*Udgivet af Danmarks kommunistiske Parti.
Redigeret af partiets skattemønstre udvalg.
Redaktionen afsluttet i december 1984.
Tryk: Terpo Tryk, København.*

- 1.1 »*Skat efter evne?!*«
- 1.2 *Ulighederne vokser.*
- 1.3 *Spekulation fremfor produktion.*
- 1.4 *Ansvaret for de svage forflygtiges.*
- 2.1 *Er en skattereform mulig?*
- 2.2 *Er en skattereform nødvendig?*
- 2.3 *DKPs forslag til en skattereform.*
- 3.1 *Et tostrenget indkomstskattesystem.*
- 3.2 *Hvor meget betales i skat?*
- 3.3 *DKPs forslag til skatteskala.*
- 3.4 *Skatteskalaen for arbejdsindkomster.*
- 3.5 *Skatteskalaen for rente- og kapitalindkomster.*
- 4.1 *Skattetænkning som erhverv.*
- 4.2 *Skattetænkning — kun for velhavere og kapitalejere.*
- 5.1 *Lovlige og ulovlige skatteunddragelser.*
- 5.2 *Alle indkomster skal være skattepligtige.*
- 6.1 *Det nuværende fradragssystem.*
 - 6.2.1 *Ligningsmæssige fradrag.*
 - 6.2.2 *Ligningsmæssige fradrag afskaffes — fælles skattefri bundgrænse på 40.000 kr. indføres.*
 - 6.2.3. *Specielt vedrørende fradrag for ejerboligen.*
 - 6.2.4. *DKPs forslag vedrørende ejerboligen.*
 - 6.3.1. *Erhvervsmaessige fradrag.*
 - 6.3.2. *Afskrivninger.*
 - 6.3.3. *Sikring af investering og produktion — begrænsning af kapitalejernes afskrivningsmuligheder.*
 - 6.3.4. *Fradrag for driftsudgifter.*
 - 6.3.5. *Kun fradrag for nødvendige driftsudgifter.*
- 6.4. *Specielt vedrørende fradrag for arbejde i egen virksomhed.*
- 7.1. *Pengene skal sættes i arbejde.*
- 7.2. *Ikke kun skattereform — også ny produktion og flere arbejdspladser.*
- 7.3. *Ikke kun skattereform — også forbedring af social service.*
8. *Bilag.*

DKPs forslag til skattereform

DKP fremlægger i denne pjøce et nyt forslag til en skattereform. Gennemføres forslaget, vil vi være nærmere en mere retfærdig fordeling af samfundets gods. Hvis skatteindtægterne bliver sat i arbejde, f.eks. gennem offentlig produktion, øget boligbyggeri eller lignende, vil arbejdsløsheden blive mindre og samfundet rigere.

Selvfølgelig er det ikke alle problemer, som kan og skal løses via en skattereform. Kun en del af statens og kommunernes indtægter, 55 pct., kommer fra ind-

komstskatterne. Forbrugsskatterne, momsen og afgifterne bærer alene 36 pct., formueskatter og arveafgifter giver 3 pct., selskabsskatter udgør 3 pct., ejendomsskatter udgør 2 pct., mens boder og andet giver 1 pct. Samtidig betales i dag en stigende del af det offentlige aktiviteter af brugerbetalinger. Alt sammen indirekte skattekostning, som vender den tunge ende nedad. Det siger sig selv, at bl.a. disse områder også må inddrages, hvis indkomstfordelingen skal gøres mere retfærdig.

Hovedprincipperne i skattereformen

Vi tror, at befolkningen kan støtte hovedprincipperne i forslaget til skattereform:

- erhvervsindkomster, renter, kursgevinster m.v. beskattes langt hårdere;
- arbejdsindkomster under et vist beløb beskattes lempeligt;

- ligningsmæssige fradrag (udgifter til erhvervelse og vedligeholdelse af personlig indkomst) skal erstattes af en fælles skattefri bundgrænse;
- alle indkomster inddrages under beskatning, idet dog sociale ydeler, herunder folke- og invalide-pension, friges for beskatning.

To slags indkomst — to slags skat

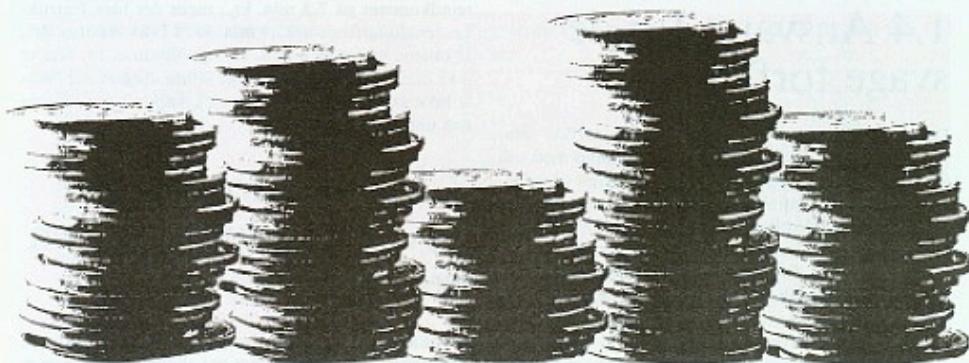
Midlet er indførelse af et tostrenget skattesystem. DKP foreslår, at der indføres et skattesystem for arbejdsindkomster og et andet skattesystem for er-

hversindkomster, renter, kursgevinster m.v. Skattemønstrene skal være stigende med stigende indkomst.

Oplæg til diskussion

Pjøcen, som beskriver forslaget i detaljer, er et opfølger til diskussion blandt dem, der ønsker et mere retfærdigt skattesystem og som ønsker en real genopretning af den danske økonomi. Vi vil være åbne i en sådan diskussion og betragter ikke forslaget som endeligt. Enkelheder i forslaget kan altid diskuteres.

Det afgørende for DKP er, om skattesystemet opfylder ovennævnte mål. Vi mener, at vi med dette forslag har angivet grundlaget for et sådant skattesystem.

1.1 »Skat efter evne?!«

Skattebyrderne er skævt fordelt. Lønmodtagerne bærer tunge byrder, mens de store erhvervsforetagender og spekulationskapitalen lukrer.

Lønmodtagerne betalte i 1982 31,6 pct. af deres bruttoindkomst i skat. Selvstændige betalte 20,8 pct. i skat, mens skatteprocenten for pensionister var 18,7 pct.

Behovet for en skattereform er åbenbar.

1.2 Ulighederne vokser

Ulighederne er blevet større de seneste år. De selvstændiges andel af de personlige nettoindkomster vil i 1985 udgøre 25 pct. mod 20 pct. i 1979. Lønmodtagernes andel er faldet fra 64 pct. til 55 pct. Statistikkerne har endnu ikke vist, om det er lykkedes kapitalejere og velhavere at holde skatten nede — trods voksende indkomster. Men det er sandsynligt.

1.3 Spekulation fremfor produktion

Mange i arbejderklassen stolede på løftene om fuld beskæftigelse, hvis blot den »nedvendige politik blev gennemført. Der var en udbredt tillid til, at løntilbagedeholdenhed kombineret med skattelejligheder til erhvervslivet ville føre Danmark ud af den økonomiske krise. Det modsatte skete. De voksende overskud blev kun i beskedent omfang placeret i ny produktion og nye arbejdspladser.

Skattesystemet havde sin store del af skylden. Skat på spekulation er endnu lempeligere end skat på produktion. F.eks. beskattes kursevinster i almindelighed ikke. Ligeledes er private fondes spekulative investeringer skattefri.

Tilliden blev misbrugt. Den økonomiske kur gjorde kun økonomien mere syg.

1.4 Ansvaret for de svage forflygtiges

Den borgerlige regering arbejder på at afvikle samfundets sociale service. Det går hånd i hånd med udviklingen af skattebegunstiget »socialhjælp« til velhavere. Privat skattebegunstiget pensionsopsparring overtager det offentliges ansvar for de ældres forsørgelse. Individuelle skattebegunstigede forsikringsordninger skal give fortrinsret til arbejdsløshedsunderstøttelse, sygdomsbehandling m.v. Forældres fradragsberettigede børneopsparing træder delvis i stedet for ungdomsydelse og uddannelsesstøtte.

»At tage fra de fattige og give til de rige« er hermed

blevet det egentlige grundlag for socialpolitikken. Midlet er skattebegunstigelser, som giver kapitalejere og velhavere sociale rettigheder, der siger spar to til direkte udbetaalte sociale ydser.

2.1. Er en skattereform mulig?

Det er viljen, der mangler. Skiftende regeringer har ofte lovet »gennemgribende« skattereformer. Men aldrig er det velhavernes skatteprivilegier, som er blevet antastet. Manglende politisk vilje og økonomiske serinteresser har altid stået i vejen.

Velhavere og kapitalejere udnytter i dag skattesystemet på det groveste. De har ingen interesse i gennemgribende ændringer. »Skatteeksperten« bakker villigt op med henvisning til tekniske vanskeligheder. Det umulige i at pege på et 100 pct. retfærdigt skattesystem udnyttes i kampen mod mere dybtgående demokratiske reformer af det eksisterende asociale skattesystem.

2.2 Er en skattereform nødvendig?

Det er ikke lønmodtagerne, som undergraver skattesystemet.

Tværtimod sikrer en høj skattemoral hos almindelige lønmodtagerne, at skattesystemet ikke bryder fuldstændigt sammen. I modsætning til kapitalejere og velhavere afleverer denne gruppe troligt store bidrag til samfundshusholdningen.

En fuld udnyttelse af alle fradragsmuligheder ville sænke skatteindtægterne drastisk. Udviklingen er allerede i gang. I 1975 blev der i gennemsnit — målt i forhold til bruttoindkomsterne — trukket 17 pct. fra. I dag er tallet 23 pct. Et større skattetryk på almindelige indkomster er blevet konsekvensen.

Samtidig er indkomster, som lovlig unddrages beskatning, stigende. F.eks. blev der i 1975 opgivet renteindkomster på 7,5 mia. kr., mens der blev fratrukket renteudgifter for 22,9 mia. kr. I 1984 skønnes det, at tallene bliver 23,6 mia. kr. og 76,0 mia. kr. Det er ikke mærkeligt, at almindelige lønmodtagerne må betale høje skatter, når velhavere og kapitalejere næsten helt undgår at betale skat.

2.3 DKPs forslag til hovedprincipperne i en skattereform

Der må gøres noget. Det har længe været en udbredt opfattelse, at skattesystemet var råddent. Men mang-

lende tillid til, at det er muligt at indføre et mere retfærdigt skattesystem har indtil videre reddet velhaverne og spekulanterne.

DKP har et forslag til en skattereform. Vi tror, at flertallet af den danske befolkning kan støtte reformens hovedprincipper:

- renter og kapitalindkomster skal beskattes langt hårdere;
- arbejdsindkomster under et vist beløb må beskattes lempeligere;
- ligningsmæssige fradrag skal erstattes af en fælles skattefri bundgrænse;
- sociale ydelser, herunder folke- og invalide-pension, skal fritages for beskatning;
- kontrollarbejdet ved ligningen af selskaber m.v., selvstændige erhvervsdrivende og tungere person-selvangivelser skal effektiviseres.

Ved at sætte ind på disse områder, vil skattesystemet blive effektiviseret og demokratiseret, således at tilliden til det blandt almindelige lønmodtagere bliver afgørende styrket.

3.1 Et tostrengt indkomstskattesystem

Hverken Socialdemokratiet eller de borgerlige har rettet noget for at forenkle og samle det nuværende indkomstskattesystem. Tværtimod føjes der flere indkomstskattesystemer til, og skattereglerne bliver stadigt mere komplicerede.

Realrenteskatten skulle i nogen grad ramme tidligere ubeskattede indkomster, men samtidig har den gjort skattesystemet mere kompliceret.

De specielle skattesystemers funktion er at sikre videreførelsen af skattebegunstigelser for kapitalejere og velhavere. Dette uoverskelige system af indkomstskattesystemer er nøglen til mange af de lovlige skatteunddragelser.

Erligt at placere indkomsten i et indkomstskattesystem, som er lempeligere beskattet end den almindelige personlige indkomstskat, er der penge at hente.

DKP foreslår derfor, at indkomstskattesystemet samles i:

- et arbejdsindkomstskattesystem, hvor arbejdsindkomster, arbejdsløshedsunderstøttelse m.v. beskattes;
- og i et rente- og kapitalindkomstskattesystem, hvor erhvervsindkomster, renter, kursegevinster og kapitalgevinster i øvrigt beskattes.

Denne opdeling er nøglen til et mere retfærdigt skattesystem. De, som i dag tjener store penge på andres arbejde, skal beskattes i rente- og kapitalindkomstskattesystemet. Samtidig opstår muligheden for direkte over et arbejdsindkomstskattesystem at lette skatten for arbejdsindkomster, som i dag lider under et stort skattepres i kraft af velhaveres og kapitalejeres skatteprivilegier.

Indførelsen af et tostrengt skattesystem vil samtidig betyde en administrativ forenkling. Alle de specielle indkomstskattesystemer, som i dag giver skattemønsteret usovndelige arbejdsbyrder, kan sanieres bort.

Arbejdsinkomstskattesystemet kan rent administrativt betragtes som en forenklet udgave af det nuværende personindkomstskattesystem, mens rente- og kapitalindkomstskattesystemet er en kraftig udvidet udgave af det nuværende selskabsskattesystem.

3.2 Hvor meget betales i skat?

At skatteskalaen er progressiv (stigende skattesats med stigende indkomst) får mange til at tro, at skattesystemet alligevel er retfærdigt. Der er imidlertid tale om en forhastet konklusion. Kun en mindre og stadig faldende del af indkomstskatten opkræves efter en

Tabel 1. Fordelingen af de samlede skatter på proportionale og progressive skatter i perioden 1973-83

År	Progressive skatter mill. kr.	pct.	Proportionale skatter mill. kr.	pct.	Indkomstskatter i alt mill. kr.
1973	18.218	44	23.116	56	41.334
1974	25.160	48	26.941	52	52.101
1975	22.064	42	30.723	58	52.787
1976	23.170	39	36.913	61	60.083
1977	24.307	38	40.181	62	64.488
1978	28.242	38	45.214	62	73.456
1979	30.620	37	52.573	63	83.193
1980	33.424	36	60.081	64	93.505
1981	37.136	36	65.222	64	102.358
1982	40.906	36	74.288	64	115.194
1983	43.770	34	86.835	66	130.605

Kilde: Danmarks Statistik, Skatter og afgifter, Oversigt 1984, Tabel 2.8

progressiv skala, hvor høje indkomster betaler procentvis mere i skat. Næsten 2/3 af indkomstskatten opkræves i dag over en proportional skala, hvor alle betaler samme procent i skat uanset indkomst.

Kommuneskatten, bidrag til sygedagpengefonden m.v., som har fået stadig større vægt, udregnes på grundlag af en proportional skala. Også selskabsskatteerne er proportionale. Som det fremgår af tabel 1 bliver den progressive indkomstskat af stadig mindre betydning.

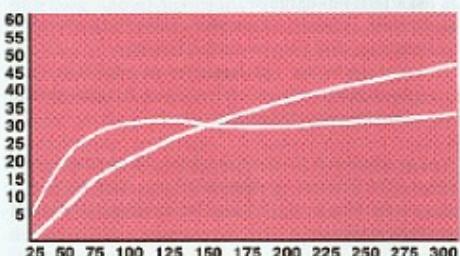
Samtidig flyttes flere og flere indkomster over i selskaber og lignende. Der opnås herigennem skatbesparelse. Det skyldes især den lavere skatteprocent for selskaber. Fra 1978 til 1981 er antallet af registrerede aktie- og anpartsselskaber vokset fra 46.450 til 63.488. Hertil kommer, at de højere indkomster har betydeligt større fradrag.

De borgerliges forslag om også at gøre statsskatens skalaen proportional vil gøre fordelingen af skattebyrderne endnu mere skæv.

At socialdemokratiet støtter indførelsen af en proportional skat — ganske vist kombineret med en særlig tillægsskat på de højeste indkomster — er meget beklageligt. I den nuværende politiske situation åbner socialdemokratiet for en diskussion med de borgerlige partier om progressionen i skattesystemet — og bør dermed vejen for i kompromissets hellige navn at gøre al indkomstskat proportional.

telse af kommuneskatten sker ved, at den enkelte kommune vedtager en udskrivningsprocent. Disse forslag vil lægge en større del af skattebyrderne over på de højeste indkomster.

Skat i pct. af arbejdsindkomst i forskellige bruttoindkomstintervaller (1982-indkomstniveau)

Anm.: DKP-skat er incl. ejerboligrefusion (fr. afsnit 6.2, d). Det er antaget, at ejerboligrefusionen vokser fra 0 kr. ved 40.000 kr. bruttokonst til 30.000 kr. ved 240.000 kr. bruttoindkomst. For bruttokomster over 240.000 kr. udgør ejerboligrefusionen 30.000 kr.

3.3 DKPs forslag til skatteskala

DKP foreslår, at alle indkomstskatteskalaer gøres progressive. Samtidig foreslås, at progressionen i de nuværende skattekalaer udbygges. De højeste indkomster både i rente- og kapitalindkomstskatteskatesystemet og i arbejdsindkomstskatteskatesystemet skal betale mest i skat. Den nuværende progression i statsskatten, hvor høje indkomster betaler procentvis mere af de sidst tjente kroner, skal udbygges. Alle skalaer reguleres i overensstemmelse med indkomstudviklingen.

Skatteskala med beregningseksempel er anført i bilaget.

3.4 Skatteskalaen for arbejdsindkomster

DKP foreslår vedrørende arbejdsindkomster:

- at selve skalaen gøres mere progressiv
- at der etableres et skattefrit bundfradrag på 40.000 kr.
- at kommuneskatten, bidrag til sygedagpengefond med videre, som i dag er proportional, beregnes på grundlag af samme progressive skatteskala, som anvendes ved beregning af statsskatten. Fastssæt-

3.5 Skatteskalaen for rente- og kapitalindkomster

DKP foreslår, at der af rente- og kapitalindkomster betules mindst 60 pct. i skat. For rente- og kapitalindkomster f.eks. over 150.000 kr., betales gradvist højere skatteprocenter. Skattebetalingen for rente- og kapitalindkomster foregår dermed betydeligt.

For pensionister opretholdes regler om renteindtægtsnedslag.

4.1 Skattetænkning som erhverv

Velhavere og kapitalejere med »ondt i skatten« kan stort set selv bestemme skattens størrelse. Der står en hel hær af skatterådgivere til rådighed, som er parate til at hjælpe med at skubbe skattebyrder over på resten af befolkningen.

Skatterådgivernes kunder er ikke almindelige lønmodtagere, arbejdsløse, bistandsklienter o.a. Løn og understøttelse beskattes næsten uden undtagelse. Mulighederne for skatterådgivning er meget større for kapitalejere og velhavere. Med argumenter om at pro-

I DKPs skattereform fritages folke- og invalidepension for beskatning.

duktion og investering skal begünstiges, er der i de seneste år etableret et utal af muligheder for at mindske eller helt undgå beskatning.

4.2 Skattetænkning — kun for velhavere og kapitalejere

Alle former for skattetænkning forudsætter, at pengesummen er i orden. For at støtte gæld skal formuen være solid. For at kunne oprette skattebegünstigede pensionsopsparteringer af betydning, skal man have en indkomst over gennemsnittet.

Hvis man vil de lovlige skatteunddragelser til livs, må to hovedhjørnestene i skattetænkningen angribes.

For det første at *visse indkomsttyper og visse selskaber, institutioner m.v. er skattefrie*.

For det andet at *store formuer og høj indkomst* giver store muligheder for *at købe sig fradrag*.

DKP foreslår derfor, at følgende hovedprincipper anvendes for opgørelsen af den skattepligtige arbejdssinkomst og den skattepligtige rente- og kapitalinkomst:

- alle indkomster skal som udgangspunkt være skattepligtige
- de ligningsmæssige fradrag afskaffes — fælles skattefri bundgrænse på 40.000 kr. indføres
- som ersament for afskaffelse af fradrag for un-

derskud på ejerbolig indføres en refusion til ejerboliger, som aftrappes i takt med afviklingen af eksisterende lån

- problemer som følge af afskaffelse af rentefradragsretten for studiegæld løses ved en effektiv gældssanering
- de erhvervsmaessige fradrag beskæres, således at kun udgifter, som set ud fra et samfundsmæssigt synspunkt er nødvendige, kan fradrages
- ved afskrivning frigives skattebesparelsen først ved geninvestering.

5.1 Lovlige og ulovlige skatteunddragelser

Når skattetrykket i de seneste år er vokset, skyldes det bl.a., at stadigt større dele af indkomsterne unddrages beskatning. Resultatet bliver, at de, som ikke kan undrage sig skat, må betale mere.

Visse skatteunddragelser er direkte ulovlige. Her er det ikke kun håndværkere og andre med mænskinsarbejde, som teller. De *ulovlige skatteunddragelser* sker blandt andet, når multinationale selskaber placerer indkomster i »lavskatlande«. F.eks. har flere af de multinationale olieselskaber kun betalt en symbolisk skat. Det er ikke fordi, det er en dårlig forretning at sælge olie. Ellers var man stoppet for mange år siden. Årsagen er simpelt hen, at selskaberne regnskabsteknikn placerer profiten i lande med lav skat.

De lovlige skatteunddragelser er i dag langt de største. Interessen for at placere formuer og indkomster i skattefrie institutioner er vokset kraftigt.

F.eks. er antallet af private fonde vokset. I 1982 var der 8.852 fonde. Godt halvdelen er stiftet i de seneste 20 år og 20 pct. er stiftet i de sidste fem år.

En privat fond beskattes ikke af passiv kapitalanbringelse. Ved formelt — men ikke reel — at afgive ejendomsretten til en formue, kan man komme uden om skattebetaling.

Pensionsordninger er skudt op som paddehatte. Private kapitalpensionsordninger, livsforsikringer m.v. er lempeligt beskattet via realrenteskatten. For velhavere, som i forvejen sparar penge op, kan etablering af en pensionsordning sikre en delvis skattefri opsparring.

En anden vej til lovlig skatteunddragelse er at ændre renteindtægter m.v. til kursgevinster. Indkomster, der udbetales som kursgevinster til private, beskattes næsten aldrig.

Som typisk eksempel kan nævnes optagelse af store lån, som benyttes til investering i værdipapirer. Renteudgifterne er fradagsberettigede, mens kursavancerne er skattefrie.

Væksten i kursgevinsterne viser sig bl.a. i udviklingen i de renteudgifter, som trækkes fra på selvangivelsen og renteindtægter, som beskattes.

Tabel 2. Oversigt over skattepligtige renteindtægter og fradagsberettigede renteudgifter for personer¹⁾ 1974-84

År	Renteudgifter på selvangivelsen, mia. kr.	Renteindtægter på selvangivelsen, mia. kr.
1974	16,2	6,6
1975	18,6	7,5
1976	22,9	8,3
1977	28,6	10,3
1978	34,2	12,2
1979	42,3	14,4
1980	52,7	18,1
1981	57,8	19,5
1982 skøn	64,3	20,9
1983 skøn	70,2	22,3
1984 skøn	76,0	23,6

Kilde: Ministeriet for skatter og afgifter, 5. oktober 1983.

1) Heriil skal regnes med renteindtægter og renteudgifter, som fanget i selskabskattesystemet. Imidlertid vil billede formentlig ikke blive væsentligt ændret ved inddragelse af selskabsregnskaberne i opgørelserne.

Det bemerkes, at en del af renteudgifterne går til udlandet.

At en voksende del af renteudgifterne ikke opgives som renteindtægter skyldes bl.a., at de tjenes som kursgevinster.

Hvis det er muligt at placere indkomsten i et skatte-system, som er lempeligt beskattet end den personlige indkomstskat, er der penge at hente.

Eksemplerne på, hvordan man udnytter vores asociale skatteregler, er mangfoldige. Det, der kendtegner dem, er, at de skattemæssige konsekvenser indgår som en afgørende selvstændig faktor ved skatteydernes økonomiske dispositioner. Og de virkelige økonomeiske fordele kan alene opnås af personer, der har adgang til betydelig låntagnings.

5.2. Alle indkomster skal være skattepligtige

Alle indkomster skal ifølge DKPs skatteforslag være skattepligtige. Undtaget fra beskatning skal kun være:

- sociale ydeler, som fremover foreslås givet som nettoydeler samt
- samfundsnyttige foreningers og faglige organisationers indkomster.

Forslaget vil være et effektivt værn mod alle de former for lovlige skatteunddragelser, der benytter skattefriheden for bestemte indkomster som middel til at undgå beskatning. For eksempel vil beskatning af renter og kursgevinster, som i dag i stor udstrækning er ubeskattet, betyde et effektivt stop for mange skattekunder.

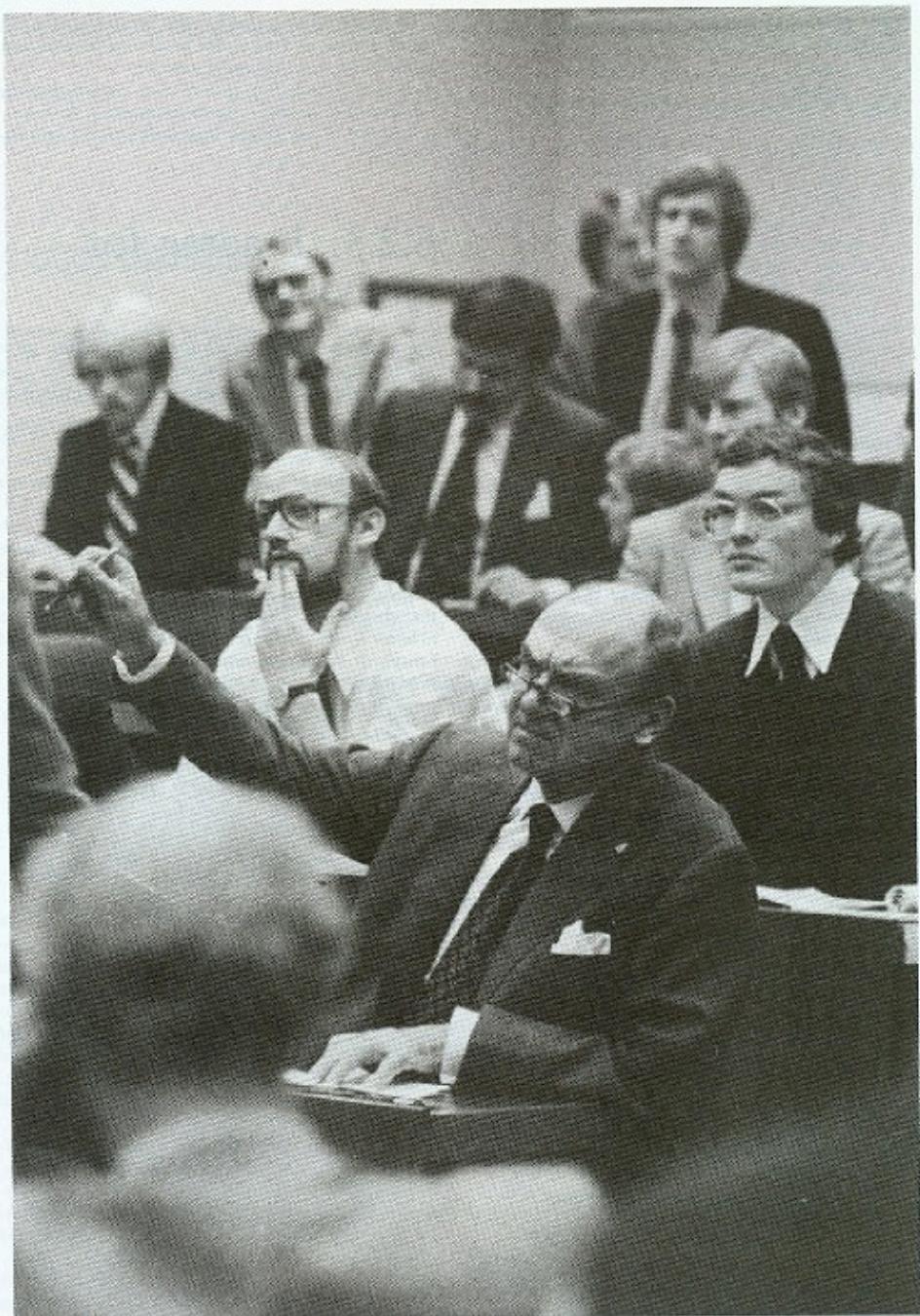
Private fonde rammes, fordi fonde i dag kun er skattepligtige af direkte erhvervsvirksomhed. Private pensionsopsparinger vil blive mere rimeligt beskattet, når alle former for indkomster inddrages under en ensartet beskatning.

6.1. Det nuværende fradragssystem

Det er kun velhavere og kapitalejere, som i dag har relativ fordel af det nuværende fradragssystem. Skævhederne viser sig både for de *ligningsmæssige fradrag*, som vedrører enkeltpersoner, og for de *erhvervsmaessige fradrag*, som ikke trækkes fra på selvangivelsen, men fratrækkes i et selvstændigt regnskab for erhvervsvirksomheder. Både for de ligningsmæssige fradrag og for de erhvervsmaessige fradrag gælder, at jo højere indkomst jo større procentmæssig fradrag.

6.2.1. Ligningsmæssige fradrag

I realiteten er det sådan, at alle indkomstgrupper på grund af fradragssystemet betaler procentvis lige meget i skat. Trods progressionen i skatteskalaen er resultater, at skatten reel er uden progression, når der tages hensyn til fradragene. I de sidste ti år er de samlede fradrag vokset. Det er velhaverne, som har for-

Beskattning af renter og kursgevinster, som i dag i stor udstrekning er ubeskattet, vil betyde et effektivt stop for mange skattekiduser.

9

øget fradragene, mens mellemindkomsterne har haft direkte fald.

Tabel 3. Fradrag i procent af bruttoindkomst

Bruttoindkomst kr.	Fradrag i pct. af br.-indkomst 1975	1982
1 - 39.999	7	9
40.000 - 59.999	10	10
60.000 - 79.999	15	13
80.000 - 99.999	21	13
100.000 - 124.999	24	16
125.000 - 149.999	25	22
150.000 - 174.999	25	27
175.000 - 199.999	26	30
200.000 - 249.999	26	32
250.000 - 299.999	28	35
300.000 og derover	33	44

Kilde: Danmarks Statistik. Statistik tiårsoversigt 1984, s. 54-55.

De ligningsmæssige fradrag er også markant større for personer knyttet til erhvervslivet. Hvor arbejdere i gennemsnit i 1982 kunne fratække 18,6 pct. af bruttoindkomsten, havde gruppen »selvstændige« ligningsmæssige fradrag på 53,8 pct.¹⁾

De ligningsmæssige fradrag består i alt væsentligt af fradrag for renteudgifter. Her er det sterkt de højeste indkomster, som sparer i skat gennem gældsstiftelse.

Det er altovervejende væksten i fradagsberettigede renteudgifter, som har betydet en forøgelse i de ligningsmæssige fradrag. Velhaveres rentefradrag ved køb af ejerbolig vejer her tungt. Øvrige fradrag — f.eks. lønmodtagerfradrag — er stort set uændrede.

1) Denne store forskel afspejler ikke store omkostninger ved drift af erhvervsvirksomheder. De afspejler alene ligningsmæssige fradrag inkl. renter, mens fradrag for erhvervsomkostninger indgår i et virksomhedsregnskab.

6.2.2. Ligningsmæssige fradrag afskaffes — fælles skattebundgrænse på 40.000 kr. indføres

Det er urimeligt, at velhavere og kapitalejere kan misbruge fradragssystemet. De ligningsmæssige fradrag skal afskaffes, og der skal indføres en fælles skattefri bundgrænse på 40.000 kr. for arbejdsindkomster. Denne grænse må jævnligt reguleres i takt med inflationen.

De eneste fradrag, som foreslås bevaret, er lønmodtagerfradraget og fradrag for hustru- og børnebidrag. Lønmodtagere skal kunne fratække:

- a) befordringsudgifter mellem hjem og arbejdsplads med et fast beløb pr. km uanset transportformen.
- b) udgifter til faglige kontingenter og arbejdsløshedskasse.

6.2.3. Fradrag for ejerboliger

Fradagsretten for underskud på ejerboliger giver hus ejere en omfattende statsstøtte. Støten har i de fleste tilfælde gjort ejerboligen billigere end lejerboligen.

Ganske vist kan lejere modtage boligsikring/boligydelse ligesom der til lejlighederne kan ydes rentesikring/rentebidrag.¹⁾ Skattebesparelsen for ejerboliger er betydelig større end tilskuddene til lejerne.

Det er særligt familier med høje skattepligtige indkomster og store ejerboliger, som i dag opnår store skattebesparelser. Det skyldes progressionen i skattekalaen, hvor de højeste indkomster opnår den største skattebesparelse. Der er lagt loft over huslejetilskud til lejere — det samme er imidlertid ikke tilfældet med hensyn til skattebesparelsen ved fradrag for underskud på ejerboliger.

1) Rentesikringen/rentebidrag er et tilskud til betaling af renteudgifter for almennygt boligbyggeri og andelsboliger.

6.2.4. DKPs forslag vedrørende ejerboligen

Ved afskaffelse af alle ligningsmæssige fradrag, som DKP foreslår, bortfalder samtidig retten til at fratække underskud på ejerboliger. Det tilskud eller den skattebesparelse, som familier i ejerboliger opnår, er ofte uundværlig, hvis økonomien skal hænge sammen. Skattebesparelsen som følge af forhøjelsen af det skattefrie bundfradrag til f.eks. 40.000 kr. vil kun til en vis grad kompensere tabet af ejerboligfradraget. For de fleste almindelige lønmodtagerindkomster vil det ikke være tilstrækkeligt.

DKP foreslår derfor, at der som erstatning for afskaffelsen af ejerboligfradraget indføres en refusionsordning for ejerboliger. Refusionerne indrettes således, at familier med gennemsnitlig indkomst og husstørrelse ikke påvirkes økonomisk. Velhavere med store/dyre ejendomme kommer til at betale.

Refusionen skal udgøre 60 pct. af underskuddet på ejerboligen. Der ydes maksimalt 30.000 kr. pr. voksen i husstanden og 15.000 kr. pr. barn i refusion. Tabel 4 angiver, hvorledes forskellige familiers økonomi påvirkes af en omlægning af ejerboligfinansieringen.

4. Skattebesparelse i dag sammenlignet med DKPs forslag til ejerboligrefusion

Familie ¹⁾	Skattepligtig ²⁾ indkomst	Underskud ejerbolig	Skattebespa. i dag	DKP- refusion
A	1.000.000	400.000	282.800	90.000
B	500.000	150.000	106.050	90.000
C	250.000	60.000	35.940	36.000
D	150.000	36.000	16.020	22.000

1) Familie med 2 voksne og 2 børn

2) Husstandens samlede skattepligtige indkomst

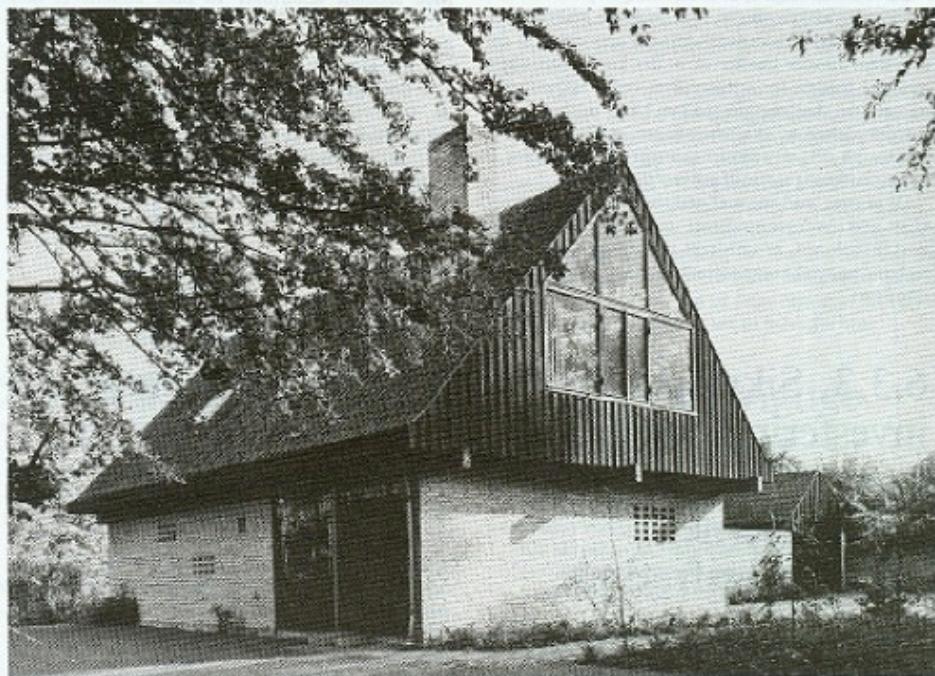
Refusionen ydes kun til eksisterende lån og vil derfor blive aftappet i takt med prioritetsgaldens indfrielse. Ved optagelse af nye lån — f.eks. i forbindelse med nybyggeri — gives ikke refusion. Nybyggeri foreslår DKP finansieret med lavtforrentede statslån.

samfundets erhvervopolitik. Milliarder og atter milliarder bliver via skattelettelser pumpet ud til erhvervslivet. Møget få »ansvarlige« politikere interesserer sig for, om skattelettelser faktisk bliver brugt til investering og forøgelse af produktionen. Der bliver reelt ikke opstillet betingelser for at modtage skattebesparelserne.

Sammenlignet med den »styrede« og direkte erhvervssøtte er skattestøtten langt større. Ganske vist er det store beløb, som modtages i erhvervssøtte, f.eks. til nedstættelse af renteudgifter fra skibskreditfonden eller i støtte til egnsvækst. Men det er småpenge, når man ser, hvor meget erhvervslivet via skatetelovgivningen modtager i offentlig støtte.

6.3.1. Erhvervsmæssige fradrag

Påstanden om, at skattelettelser for erhvervslivet fører til investering og produktion er grundlaget for

DKP foreslår, at der som ersatning for afskaffelsen af ejerboligfradraget indføres en refusionsordning for ejerboliger.

6.3.2. Afskrivninger (økonomisk forringelse af produktionsmidler)

Skatteetablerelser til erhvervslivet er hovedsageligt givet i form af afskrivningsret på investeringer. Fradrag for forskellige typer investeringer — planlagte eller faktisk gennemførte — er skudt frem de seneste år.

Man er gået så langt, at der er givet afskrivningsret selv før investeringen rent faktisk foretages:

Der indrømmes fradrag for henlæggelser til investeringsfond. Skattebesparelsen opnås, hvis blot overskud fra erhvervsvirksomhed forbeholderes fremtidig investering. Ligeledes gives mulighed for forskudsafskrivning. Her kan skattebesparelsen opnås allerede flere år før produktionsudstyret faktisk indkøbes/leveres. Og endelig gives fradrag for indskud på etableringskonto. Investeringen gennemføres her først op til ti år senere, når selve etableringen af erhvervsvirksomheden finder sted.

Men også når der er investeret, er skattereglerne uhyre lempelige. Afskrivningsreglerne er vejen til varig skattekredit.

Afskrivninger på driftsmidler og bygninger m.v. er forbrug af investeringsgoder over en årrække og er således driftsudgifter. I principper skulle de skattemæssige afskrivninger derfor svare til investeringsobjekternes fysiske forringelse.

De fleste er enige i, at afskrivningsreglerne tillader for hurtige afskrivninger, idet de årlige afskrivninger overstiger den fysiske nedslidning. Forsvarerne af dette system hevder imidlertid, at der kun er likviditetsmæssige fordele for erhvervslivet ved afskrivningssystemet, idet skattekortningen kun bliver udskudt.

Udskydelsen af skattekortningen er, hvordan man end ser på det, en rentefri skattekredit, og derfor en direkte offentlig støtte af erhvervslivet.

De seneste ændringer af afskrivningsreglerne, hvorefter afskrivningsgrundlaget pristalsreguleres i takt med inflationen, er utilsøret støtte, samtidig med at reglerne nu er så komplicerede, at kun de færreste forstår dem.

6.3.3. Sikring af investering og produktion — beskæring af kapitalejernes investeringsfradrag

Kommunisterne foreslår, at afskrivningsreglerne ændres afgørende, således at de skattemæssige afskrivninger kommer til at svare til investeringsobjekternes fysiske nedslidning. Vi er opmærksomme på de tekniske og administrative problemer ved at fastlægge den

fysiske nedslidningstakt for investeringsobjekter. Det vil være umuligt helt at undgå generelle afskrivningsregler. Derfor foreslår vi, at det offentlige får indflydelse på erhvervslivets investeringer, således at disse redt bliver produktivitets- og beskæftigelsesfremmede og ikke blot tilfældige anskaffelser til nedbringelse af den skattepligtige indkomst.

Helt konkret foreslår vi, at afskrivningsreglerne ændres således:

1. Afskrivningssatserne nedsættes og forenkles efter nærmere fastsatte regler. De fastsættes ud fra driftsøkonomiske synspunkter.
2. Reglerne om pristalsregulering af afskrivningsgrundlaget ophæves, således at det svarer til anskaffelsessummen.
3. Et beløb svarende til skatteværdien af de foretagne afskrivninger skal båndlægges ved deponeering på spærret konto i Danmarks Nationalbank.
4. Betingelserne for frigivelse af de båndlagte midler skal svare til de nugældende regler for investeringsfondsmidler.
5. Lovene og bestemmelserne om henlæggelse til investeringsfond, etableringsfradrag og forskudsafskrivninger ophæves.

Med sådanne ændringer vil man komme et langt skridt videre med hensyn til afskaffelse af subsidieringsordninger for erhvervslivet. Båndlæggelsesbestemmelserne vil ramme travlsomme investeringer, som udelukkende er foretaget af skattekortningsgrunde, f.eks. leasingarrangementer, og på længere sigt må det forventes, at de foretagne afskrivninger i højere grad vil være i overensstemmelse med de reelle driftsmæssige afskrivninger.

6.3.4. Varelager-nedskrivning

Erhvervslivet kan i henhold til varelagerloven foretage nedskrivning af varelageret med indtil 30 pct. og kan derved formindskе den skattepligtige indkomst. Det følgende indkomstår kan der igennem nedskrives på varelageret med indtil 30 pct., men forrige års nedskrivning skal indtaegtsføres. Denne skattekredit kan således videreforskydes og forøges, hvis varelageret bliver større.

Nedskrivningsreglerne går helt tilbage til 2. verdenskrig, og de blev indført for at sikre erhvervslivet mod risikoen for prisfald. I dag kan den eneste begrundelse for at bibeholde reglerne kun være at oprettholde en størteordning for erhvervslivet, idet det er yderst sjældent, at der forekommer prisfald, samtidig med at der allerede i lovgivningen er fordelagte regler for opgørelse af varer, som ikke er salgbare.

Samtidig med at nedskrivningsreglerne virker som en ständig skattekredit, bruges de i vidt omfang til fordeling af den skattepligtige indkomst til det for skatteyderen mest fordelagtige tidspunkt.

På den baggrund foreslår DKP, at bestemmelserne om varelagernedskrivning helt skal bortfalde.

6.3.5. Fradrag for driftsudgifter

Lønmodtagernes »småfradrag« er meget udspecifiserede i lovgivningen. I modsætning hertil står erhvervslivets driftsudgifter, som i praksis ofte er vanskelige at udskille fra private udgifter. Statsskatteloven definerer fradagsberettigede driftsomkostninger som »udgifter, der i årets løb er anvendt til at erhverve, sikre og vedligeholde indkomsten«.

Opnåelse af fradrag for en afholdt driftsudgift er ikke betinget af, om udgiften har været nødvendig for indkomsten. Er det f.eks. nødvendigt at bruge 60.000 kr. i repræsentationsudgifter, når omsætningen kun er selvangivet med 10 mill.kr.? Er det nødvendigt altid at rejse på 1. klasse og bo på luksushoteller og køre i luksusbiler, fordi man er selvstændig erhvervsdrivende?

Der er ingen tvivl om, at mange af erhvervslivets driftsudgifter i virkeligheden er maskeret privat forbrug og derfor helt uberettigede fradagsposter.

Driftsudgifter, som direkte kan henføres til produktionsprocessen såsom materialekøb og lønninger, er lette at afgrense. Det samme er imidlertid ikke tilfældet for andre driftsudgifter. Derfor kan kontrollen med erhvervsdrivendes driftsudgifter ikke være effektiv. Udgifter, som er typiske og sædvanlige, bliver accepteret som fradagsberettigede, medens oftest kun atypiske og usædvanlige udgifter kræver forklaring fra skatteyder.

6.3.6. Kun fradrag for nødvendige driftsudgifter

Det skal kun være muligt at fradrage driftsudgifter, som det set ud fra et samfundsmaessigt synspunkt i forbindelse med selve erhvervsvirksomheden er nødvendigt at afholde.

Driftsomkostningsbegrebet må strammes op i lovgivningen.

Helt konkret foreslår vi, at fradagsret for udgifter til reklame og repræsentation begrænses, f.eks. således, at udgifter ud over et bestemt niveau ikke kan fratrækkes. Ligeledes begrænses virksomhedernes ret til at fradrage udgifter til forskellige frynsegoder.

6.3.7 Specielt vedrørende fradrag for arbejde i egen erhvervsvirksomhed

Selvstændige erhvervsdrivende skal kunne fratrække beregnet løn i egen virksomhed, således at denne beskattes i arbejdssindkomstskatte-systemet. Denne ordning vil tilgodese mange mindre erhvervsdrivende og landmænd, som er økonominisk pressede.

Med DKPs forslag om at ændre skattesystemet, således at rente- og kapitalindkomster beskattes langt hårdere, vil det være en fordel at flytte indkomster over i arbejdssindkomstskatte-systemet.

Vi er opmærksomme på problemerne ved at fastsætte regler for beregning af sådanne arbejdssindkomster.

Det skulle imidlertid ikke være umuligt at løse dette problem. Der er allerede praksis for, hvordan personer afslønes som direktører i selskaber, hvor de er hovedaktionærer.

6.3.8 Renteproblemet

Mens rentefradagsretten for privat gæld skal bortfalde, skal rentefradagsretten for erhvervsmæssig gæld bibeholdes.

Der kan i den forbindelse opstå problemer med at sondre skarpt mellem private og erhvervsmæssige renter. DKP mener imidlertid ikke, at problemet er uløseligt. Der findes i dag faste regler for realkreditinstitUTIONERNES långivning i fast ejendom. Banker og sparekassers långivning til privatforbrug er også nogenlunde veldefineret og kan eventuelt gennem lovgivning blive yderligere konkretiseret. Vi mener derfor, at der på længere sigt skulle være store muligheder for, at långivere kan udskille lån til finansiering af erhvervsvirksomhed og byggeri fra lån til privatsforbrug.

6.3.9 Andre vigtige ændringsforslag

Kommunisternes forslag til en skattereform rummer også andre vigtige ændringsforslag:

1. Kursavancer på værdipapirer gøres skattepligtige for alle, ligesom der gives fradrag for kurstab. Som udgangspunkt benyttes realisationsprincippet.
2. Resten til at fremføre underskud ændres fra 5 til 2 år, og det er en betingelse for fradrag, at skatteyderen har mulighed for at betale de skyldige forpligtelser.

3. Der indføres registreringspligt for aktier og pantebreve.
4. Ligningslisterne offentliggøres.
5. Lov om særlig indkomstskat afskaffes.
6. Bestemmelserne om beskatning af et beløb mindst svarende til privatforbruget hos alle personer med høj bruttoindkomst, og som udnytter skattesystems fradragsmuligheder, skal skærpes.

Ændringer, som specielt vedrører selskaber m.v.

1. Reglerne om sambeskætning ophæves.
2. Adgangen til skønsmæssig ansættelse efter bruttoomsætningen af olieselskaber til tilsvarende selskaber udvides.
3. Kommanditselskaber beskattes som aktieselskaber, og kommanditister sidestilles med aktionærer.
4. Forsikringsselskabernes skattefrie henlæggelser til tekniske reserver ophæves.
5. Hovedaktionærers hævnninger på mellemregningskonti anses som skattepligtig arbejdssindkomst.
6. Der indføres samtidigheds skat i stedet for efterfølgende skat. Regnskabsåret følger kalenderåret og må ikke overstige 12 måneder. Selv angivelsen skal indsendes senest 6 måneder efter regnskabsårets udløb.
7. Beskatning af aktie- og anpartsselskaber, fonde, realkreditinstitutter, sparekasser og foreninger m.v. gennemføres på lige fod i rente- og kapital-indkomstskattesystemet.
8. Samfundsnyttige foreninger og faglige organisationer skal ikke være skattepligtige.
9. Ligningen af selskaber, hovedaktionærer, selvstændige erhvervsdrivende og tungere lønmodtagere-selv angivelses skal kraftigt effektiviseres ved bl.a. i videst muligt omfang at benytte edb-teknik og udvidet samarbejde med toldvæsenet.
10. Frigjorte ressourcer ved forenkling af skattelovgivningen — specielt på lønmodtagerområdet — skal benyttes til den i punkt 9 nævnte effektivisering. Der bør endvidere foregå en mere intensiv regnskabs- og revisionsmæssig uddannelse af skatteadministrationens personale.

7.1 Pengene skal sættes i arbejde

DKPs forslag til en skattereform vil sikre samfundet et større skattekundlag, således at almindelige arbejdssindkomster skal betale mindre. Kapitalejere og velhavere tvinges via skattereformen til at bidrage til samfundshusholdningen. Men skatterne skal ikke bare gå i statskassen. Pengene skal sættes i arbejde.

7.2. Ikke kun skattereform — også ny produktion og flere arbejdspladser

Kun gennem stigende produktion og faldende arbejdsløshed bliver samfundet rigere. Det har landet hårdt brug for på grund af følgerne af de seneste års økonomiske politik.

Der må sættes gang i offentlig produktion. DKPs skatteforslag pålægger kapitalejere og velhaverne, som i dag nedlægger arbejdspladser og sætter penge i statsobligationer, at betale de nye arbejdspladser. Der må sættes gang i boligbyggeri og byfornyelse. Og hvad er mere naturligt end, at de, som tjener penge på finansiering af boligerne, betaler fremtidens boliger.

DKPs skatteforslag sikrer dette ved effektiv beskatning af renter, kursgevinster o.l.

Kun gennem stigende produktion og faldende arbejdsløshed bliver samfundet rigere. Skattepengene skal anvendes til at skabe nye arbejdspladser.

7.3 Ikke kun skatereform — også forbedring af social service

Det er ikke tilstrækkeligt blot at tage fra de rige. Skattepengene må bruges til at skabe et bedre og mere retfærdigt socialsystem.

I dag må mange pensionister nøjes med en alt for lille pension. De velstillede har i kraft af skattesystemet større muligheder for at sikre alderdommen. Især den utilstrækkelige beskatning af renter på private pensionsordninger udnyttes. Men også fradragsmulighederne på pensionsordninger er med til at begunstige de velhavende.

DKPs skatteforslag skaber muligheder for bredt at forbedre pensionerne. De velstilledes pensionsprivilegier skal fordeles.

Også flertallet af børn og unge fordeles i kraft af de velstilledes skatteprivilegier. Samtidig er unge under uddannelse i almindelighed henvis til at optage dyre studielån i bankerne. Forældrenes økonomiske formåen bestemmer børn og unges uddannelses- og udviklingsmuligheder i øvrigt. Skattereformen er vejen til en effektiv omfordeling med henblik på sikring af bedre vilkår for børn og unge.

Bilag

3 eksempler på skattekalkulation efter DKP's skatteforslag. Numrene for indkomstgruppe henviser til tabelen side 16.

Indkomstgruppe 6 — faglært med ejerbolig

<i>Arbejdssindkomst</i>	<i>Indkomstskat:</i>
A-indkomst	180.000
+ lønmodtagerfradrag	6.000
	<u>174.000</u>
af 40.000 betales 0%	0
af 60.000 betales 50%	30.000
af 50.000 betales 60%	30.000
af 24.000 betales 70%	16.800
af 174.000 betales i alt	76.800
	<u>76.800</u>
<i>Rente- og kapitalindkomst:</i>	
Renteindkomst	3.000
af 3.000 betales 60%	1.800
	<u>1.800</u>
DKP-skat (excl. ejerboligrefusion)	78.600
Ejerboligrefusion: 60% af 40.000 (max. 30.000)	<u>+ 24.000</u>
<i>Samlet indkomstskat</i>	<u>54.600</u>
<i>Indkomstskat i dag</i>	<u>56.745</u>

Indkomstgruppe 8 — selvstændig erhvervsdrivende uden ejerbolig.

<i>Arbejdssindkomst</i>	<i>Indkomstskat:</i>
Løn i egen virksomhed	<u>150.000</u>
af 40.000 betales 0%	0
af 60.000 betales 50%	30.000
af 50.000 betales 60%	30.000
af 150.000 betales i alt	60.000
	<u>60.000</u>
<i>Rente- og kapitalindkomst:</i>	
Overskud af virksomhed	200.000
+ overført til arbejdssindkomst	<u>+ 150.000</u>
	<u>50.000</u>
Renteindkomst	<u>10.000</u>
af 60.000 betales 60%	36.000
<i>Samlet indkomstskat</i>	<u>96.000</u>
<i>Indkomstskat i dag</i>	<u>89.585</u>

Indkomstgruppe 12 — »Kuponklipper« med bestyrelsesposter.

<i>Arbejdssindkomst</i>	<i>Indkomstskat:</i>
Bestyrelseshonorar	<u>60.000</u>
af 40.000 betales 0%	0
af 20.000 betales 50%	10.000
af 60.000 betales i alt	10.000
	<u>10.000</u>
<i>Rente- og kapitalindkomst:</i>	
Renteindkomst	225.000
Kursavancer	50.000
	<u>275.000</u>
af 150.000 betales 60%	90.000
af 50.000 betales 70%	35.000
af 50.000 betales 75%	37.500
af 25.000 betales 80%	20.000
af 275.000 betales	179.500
	<u>179.500</u>
<i>Ejerboligrefusion:</i>	
60% af 60.000 (max. 30.000)	<u>+ 30.000</u>
	<u>+ 30.000</u>
<i>Samlet indkomstskat</i>	<u>159.500</u>
<i>Indkomstskat i dag</i>	<u>85.911</u>

Beregning af samlet personlig indkomstskat under det nuværende skattesystem og ved DKP's skatteforslag for forskellige indkomstgrupper

Beregningerne er foretaget på grundlag af skattetabeller for København 1983

Indkomstgruppe	Arbejdskontrakt (1)	Overskud af virksomhed (2)	Renteindkomst (3)	Underlaget af erhvergning (pri- oritærerne- standard- prisen og lønvaria- toren)		Lønmodtagelsesfor- drev (inklusive aflegning og arbejdshands- hæftning og kasse som befe- delsesfradrag) (4)	Andre højnings- drev (inklusive privat enve- ttsfler, arbejdshands- hæftning og kasse som befe- delsesfradrag) (5)	Skattepligtig ind- komst efter de magistrats forskrifter (6)	Indkomstskat efter de magistrats forskrifter (7) = (1) + (2) + (3) + (6) + (8)	Indkomstskat efter DKP's skatteforslag (9)
				Udviklings- koncern (1)	Udviklings- koncern (2)					
1. Folkemedien	40.000	-	-	-	-	5.000	-	40.000	821	0
2. Arbejdslos uden ejerbolig	110.000	-	-	-	-	6.000	-	105.000	41.697	33.000
3. Utagtært uden ejerbolig	140.000	-	-	-	-	6.000	2.000	132.000	58.626	50.400
4. Utagtært med ejerbolig	140.000	-	-	-	-	30.000	6.000	102.000	39.989	32.400
5. Faglært uden ejerbolig	180.000	-	-	3.000	-	6.000	8.000	169.000	81.825	78.600
6. Faglært med ejerbolig	180.000	-	-	3.000	-	6.000	8.000	129.000	56.745	54.600
7. Direktør med ejerbolig	400.000	-	25.000	100.000	4.000	60.000	60.000	261.000	149.120	234.300
8. Selvstændig erhvervsdrivende uden ejerbolig	-	200.000	10.000	-	-	-	30.000	150.000	89.585	96.000
9. Selvstændig erhvervsdrivende med ejerbolig	-	200.000	10.000	50.000	-	30.000	30.000	130.000	57.371	66.000
10. Større selvstændig erhvervsdrivende uden ejerbolig	30.000	500.000	45.000	-	-	-	10.000	473.000	306.410	355.000
11. Større selvstændig erhvervsdrivende med ejerbolig	30.000	500.000	45.000	140.000	-	-	10.000	315.000	203.510	323.000
* 12. Skapontilære med husejres- posser	-	-	-	-	-	-	-	50.000	175.000	65.911
* 13. ikke hukommelse realiserede kurs- avancer andragår kr. 50.000)	60.000	-	225.000	60.000	-	-	-	-	-	159.500

* Alle realiserede kursavancer er skattepligtige i DKP's skatteforslag.

Ved beregningen af indkomstskat efter DKP's skatteforslag er der i indkomstgruppe 8-9 og 10-11 overført henholdsvis 750.000 kr. og 250.000 kr. fra overskud af virksomhed til arbejdskoncernen svarende til beregnet løn i egen virksomhed.
Andre lignende fradrag er ikke fradragshæftende i DKP's skatteforslag.

For oplysninger om ophavsret og brugerrettigheder, se venligst www.kb.dk

For information on copyright and user rights, please consult www.kb.dk